

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa, mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2013. év január hó 9. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t :

A szolgálatban kötelességszegés vétsége miatt **a vádlott** ellen indult büntető ügyben a Debreceni Törvényszék Katonai Tanácsa 2012. év február hó 16. napján kihirdetett KB.I.8/2011/7. számú ítéletét **megváltoztatja**.

A vádlottal szemben kiszabott büntetést 100 (száz) napi tétel, napi tételenként 2500,- (kettőezer-ötszáz) forint pénzbüntetésre **enyhíti**.

A 250.000,- (kettőszázötvenezer) forint pénzbüntetés megfizetésére 10 (tíz) hónapi részletfizetést engedélyez. Ha a vádlott a pénzbüntetést, illetve az egy havi részlet megfizetését elmulasztja, a pénzbüntetést vagy annak meg nem fizetett részét szabadságvesztésre kell átváltoztatni. Ebben az esetben egy napi tétel összegének a helyébe egy napi szabadságvesztés lép.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

I n d o k o l á s :

A Debreceni Törvényszék Katonai Tanácsa 2012. február 16. napján kihirdetett KB.I.8/2011/7. számú ítéletével a vádlottat a Btk.348.§ (1) bekezdésébe ütköző szolgálatban kötelességszegés vétsége miatt 220 napi tétel, napi tételenként 2.500 Ft pénzbüntetésre ítélte. Rendelkezett a pénzbüntetés meg nem fizetése esetére, annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról, és kötelezte a vádlottat a felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

Az elsőfokú tárgyaláson jelen lévő katonai ügyész 3 napi gondolkodási időt követően az ítélet tudomásul vette. A vádlott szintén 3 napi gondolkodási időt tartott fenn nyilatkozatának bejelentésére, majd védője törvényes határidőn belül felmentés érdekében fellebbezést jelentett be.

A vádlott védője csatolta fellebbezésnek írásbeli indokolását, melyben indítványozta az első fokú ítélet tényállásának kiegészítését a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján. Indítványozta annak rögzítését, hogy védence saját forgalmi sávján belül tartózkodó Xy-hoz ment, amely során mintegy 25-30 m-re távolodott el az útlevélező fülkéből. Figyelemmel arra, hogy védence saját forgalmi sávján belül mozgott, ami idő alatt útlevélezés nem történt, nem hiúsult meg az a szolgálati cél, ami miatt a vezénylés történt, illetve a szolgálati helyét sem hagyta el. Figyelemmel arra, hogy e magatartás legfeljebb fegyelmi eljárás alapjául szolgálhat, indítványozta védence felmentését az ellene emelt vád alól. Amennyiben a

másodfokú bíróság erre nem látna lehetőséget, a kiszabott főbüntetés lényeges enyhítésére tett indítványt.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.438/2012. számú átiratában az első fokú ítélet tényállásának kiegészítését indítványozta a vádlott személyi körülményei tekintetében, amelyet követően az ítéletet már felülbírálatra alkalmasnak tartotta. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett, mérlegelésén alapuló határozata megalapozott, ezért a felmentésre irányuló indítványa a felülmérlegelés tilalmára figyelemmel eredményre nem vezethet. Átiratában foglaltak szerint ugyanakkor az elsőfokú bíróság az irányadó bírói gyakorlattól eltérően szolgálatban kötelességsszegés vétségének minősítette a vádlott cselekményét, annak ellenére, hogy szolgálatát az államhatáron teljesítette, amely miatt álláspontja szerint a jelentős hátrány bekövetkezésének veszélye fennállt. Indítványozta ezért az első fokú ítélet megváltoztatását, a vádlott cselekményének a Btk.348.§ (2) bekezdése szerint minősülő szolgálatban kötelességsszegés büntettének minősítését, egyebekben pedig annak helybenhagyását.

A másodfokú nyilvános ülésen a vádlott védője írásban előterjesztett fellebbezését változatlan tartalommal fenntartotta és elsődlegesen védence bűncselekmény hiányában történő felmentésére tett indítványt. Kifejtette, hogy védence a szolgálati helyét nem hagyta el, a saját forgalmi sávjában maradt, amikor a kollegájához ment, mivel úgy ítélte meg, segítségre van szüksége. Ehhez engedélyt sem kellett kérnie a szolgálati előjárójától. Vitatta, hogy védence cselekményével összefüggésben a szolgálat ellátására a jelentős hátrány veszélye fennállt volna. Nem értett egyet továbbá azon ügyészi hivatkozással sem, mely szerint a szolgálatban kötelességsszegés büntette miatt enyhítő szakasz alkalmazásával pénzbüntetés nem szabható ki. Amennyiben a másodfokú bíróság nem értene egyet a felmentésre irányuló indítványával, fenntartotta a büntetés enyhítését célzó fellebbezését is.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az első fokú ítéletet, az azt megelőző bírósági eljárással együtt a Be.348.§ (1) bekezdése alapján teljes terjedelmében felülbírált. Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú katonai tanács az eljárási szabályokat betartotta, tárgyalásán a szükséges bizonyítást lefolytatta és a megvizsgált bizonyítékokat egymással összevetve értékelte. A vádlott védekezését összevetette az általa kihallgatott tanúk vallomásával és megindokolta, hogy azt miért nem fogadta el. Mérlegelési jogkörében az ügyészi váddal egyezően a vádlottra nézve terhelő tényállást állapított meg. Az ítélet tényállását csak a vádlott személyi körülményeiben bekövetkezett változással szükséges kiegészíteni a Be.352.§ (1) bekezdés a/ pontja alapján, a következők szerint: „A vádlott szolgálati viszonyát a Határrendészeti Kirendeltség vezetőjének 315-64/104-2012. számú parancsa alapján 2012. május 12. napján megszüntették. Azóta munkahellyel és állandó jövedelemmel nem rendelkezik.”

E kiegészítéssel az elsőfokú bíróság ítélete már mindenben mentes a Be.351.§ (2) bekezdésében írt hiányosságoktól, és azt a Fővárosi Ítélőtábla Katonai Tanácsa elfogadta felülbírálata alapjául.

A vádlott felmentése érdekében előterjesztett fellebbezés a másodfokú bíróság álláspontja szerint nem alapos.

Az elsőfokú bíróság megalapozottan rögzítette az irányadó tényállást. Ebben szerepel, hogy a vádlott a szolgálatára rendelt útlevélezői fülkét elhagyta, ott az ellenőrző előjáró nem találta, mert mintegy 25-30 m-re a hídon forgalomirányító feladatot ellátó kollegájához ment. E tényállásból adódóan megállapítható, hogy a vádlott a szolgálati helyét engedély nélkül elhagyta, a szolgálat rendeltetése ez által megghiúsult. A védő azon indítványa, hogy a bíróság a tényállás részeként azt állapítsa meg, hogy a szolgálati hely elhagyására nem került sor, lényegében az elsőfokú bíróság okszerű mérlegelő tevékenységét támadja, amely a Be.351.§ (1) bekezdés, és Be.352.§ (3) bekezdésében rögzített felülmérlegelés tilalmába ütközik. A másodfokú bíróság tehát az első fokú ítéletben megállapított tényállás alapul vételével bírálta felül az első fokú ítéletet.

A vádlott cselekményének eltérő minősítésére irányuló ügyészi indítvány szintén nem vezethetett eredményre. Az elsőfokú bíróság által rögzített tényállás alapján nem lehetett arra következtetést levonni, hogy a vádlott magatartása eredményeként az a határszakasz, ahol szolgálatot ellátott, teljesen őrizetlenül maradt volna. Amikor szolgálati helyét elhagyta, az ország területére belépésre nem került sor, illetve arra sem volt adat, hogy e területet szolgálatban lévő más rendőrök mennyiben tudták figyelemmel kísérni. Ítéleti bizonyossággal tehát csak az állapítható meg, hogy a vádlott a rendeltetési helyét engedély nélkül elhagyta, amellyel megvalósította a Btk.348.§ (1) bekezdésébe ütköző szolgálatban kötelességszegés vétségét. Az elsőfokú bíróság tehát helyesen állapította meg a vádlott bűnösségét e bűncselekmény miatt.

A vádlott büntetése enyhítése érdekében előterjesztett fellebbezés azonban alapos.

Az elsőfokú bíróság feltárta a számba vehető bűnösségi körülményeket, amelyet ki kell egészíteni azzal, hogy nyomatékos enyhítő körülményként kell értékelni a vádlott szolgálati viszonya megszüntetését. Nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor lehetőséget látott a Btk.87.§ (2) bekezdés e/ pontjának alkalmazásával pénzbüntetés kiszabására, azonban eltúlzott mértékben állapította meg a kiszabott pénzbüntetés napi tételeinek számát. Ezért a Fővárosi Ítélőtábla Katonai Tanácsa az első fokú ítéletet megváltoztatta, és a vádlottal szemben kiszabott pénzbüntetés napi tételszámát 100 napi tételre enyhítette. A pénzbüntetés napi tételének összegét az elsőfokú bíróság helyesen, a törvény által megállapított minimum összegben határozta meg.

Figyelemmel a vádlott személyi- és jövedelmi viszonyaira, a másodfokú bíróság az összesen 250.000 Ft pénzbüntetés megfizetésére a Btk. 51.§ (4) bekezdés alapján

10 havi részletfizetést engedélyezett, és rendelkezett a pénzbüntetés, illetve az egy havi részlet meg nem fizetése esetére, annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról.

Mivel az elsőfokú bíróság ítéletének egyéb rendelkezései törvényesek, azért azokat a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa egyebekben - helyes indokainál fogva - helybenhagyta.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának ítélete a Be.372.§ (1) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2013. év január hó 9. napján

. Ruzsás Róbert hb.ddtbk. s.k.
a tanács elnöke

Dr. Török Zsolt hb. ezds. s.k.
előadó bíró

Dr. Mészáros László hb. ezds.
szavazó bíró

A Debreceni Törvényszék Katonai Tanácsának ítélete a rendelkező részben írt változtatással jogerős és végrehajtható.

Budapest, 2013. év január hó 9. napján

. Ruzsás Róbert hb. ddtbk. s.k.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül

án Erika
bíróügyi ügyintéző